
Imreh András

SZIGETTENGER

Ahol valaha darázs perforálta
Torz szőlőgömbök koponyaalapját,
Most kis zebrahal tátog a hínárra.

Ahol nagy lovak hersegve harapták
A hullt körtét, némán durrannak el
Az üres, vízbélű medúza-almák.

Álmában minden őst összekever
A csikóhal: kígyót és kócsagot;
És elfárad és új lábat emel –

Ahol álmukban ifjú kopaszok
Hajoltak ki vonatablakokon,
Hogy frufujuk függönyként csapkodott,

Vagy uzsonna után két hölgyrokon
Két külön pakli kártyát vett elő,
És pasziánszoztak, hallgatagon.

Fölöttük porban fürdött a tető.
De most a tengert záporok porozzák,
Veri a vizet a meleg eső,

Fuldokló hordók fölött. Ez az ország.

ÉBRENLÉT ÉJSZAKA

Nyüzsgő vírusokat lombzúgást a sötétben
Borzongva őrzöl egy amorf gondolatot
És folyton összeomlik rendületlenül épen
Kontúrjukon belül az egy helyben futók

De lassan elenyészik a szivárgó időben
Elolvad a kutya a fűben szürke festék
És a konyhai csapból egy szúnyograj kiröppen
Ásít a hajnali korgó gyomrú üresség.

BŐR LESZ

Pepita bajusz, kefefálca,
csokornyaknadrág, sétakendő.
Banánhegyen, lassan, vigyázva,
de lábujjhéjon mind a kettő.

Már csak egy hajháló hiányzott,
hogy odaérjenek, ahol
nyakláncban ülnek a leányzók.
Elszabadult a szűz akol.

Pofákat vág a csokitorta,
asszony verve, a majom éve.
Tejszín beleájul a borba –
házat föl, kezek körbevéve!

Nincsen remény, de van kiút.
Tetőtől pajkos férfiúk.

Harcos Bálint

ELHÍZÁSOM TÖRTÉNETE

Ma is jól helybenhagytak.
Azt hazudtam, hogy nem hagytam
el gyógyulásom színterét. Erre
ütni kezdtek, agyba-főbe vertek,
és én színt vallottam. El-
ismertem és megérdemeltem
a verést. Egy helyben kéne állnom
és nem men-

nem. Meg kell hagyni, további
ápolásra szorulok. Nagy adag
izomlazítót kaptam; most nem tudok ü-
rítkezni, a szememet kinyitni sem.
Az unalomtól és a koplalókúrától
félek, nem mintha ez segítene.